

உ

திருச்சுழம்புலம்.

இராமநாத சகாயம்.

இராமநாதபுரம்.

9886

ம ன ன டு மாட்சிபொருந்திய

புதுமல

இரண்டுகர்ப்பயாஜி ரவீகுல முத்துவிஜயரகுநாத

பாற்கரசேதுபதி

மஹாராஜபவாகன்.

நான்மணிமாஸ.

தீபிக

மாழப்பாணம்

உடுபட்டி மகாவித்துவான்

அ. சிவசம்புப்புவ ரவர்கள்

பாடியது

இராமநாதபுரம்

சமஸ்தான முத்திராக்ஷர சாலையில்

அச்சிடலாயிற்று.

மன்மத வருடம் துலா மாதம்.

உ.

சூகமயம்.

பாற்கர சேதுபதி நான்மணிமாலை.

காபபு.

மனநியசிதப் பாற்கரன மாராசா நோர்மாலை
துனநிநிதி நானமணியாயச சூடநிவிகச—வென்னுளமே
சோவத திரததான் நுருமுன் நுதிசுதமத
பாவத திரததான் வரும.

பா ப பருவமுத பட்டவர, லெலலாமுற
பாப பசினெனத தாகுகிரின்—வேலப
பாத்திமினா நெஞ்சகலா வாறுமுதத் தேவேயில
வாரத்திசநா நுகாங்கு வான்.

தால.

வெண்பா.

திருமேவு மாரபனனெ நானகை கோனே
திருமேவு நாட்டரசன் தரு—நுருமேவு
வேளசுனைத காவினா நுகி மெயப்பத்தி மெயபுகழப
பாற்கரனா சேதுபதி.

(ச)

கலித்துறை.

பதிமிற சிந்திடுக தேவையை யின்புறப பாவித்திடுக
துதியிற சிறுதும் பாற்கர சாமித் துளாவளளலால்
விதியிற சிறந்த தருமமு மேதகு மெயசசைவமு
மதியிற கிறந்த தமிழும் பெரிது வளாவனவே.

(உ)

விருத்தம்.

வளந்திகழ ழிராம விங்கமா விலாச மானிகை கண்டவான் புலவ
ருளந்திகழ களியி னுட்புகா வாங்ங னுறைதரும் பாற்கர வரவோன்
றளந்திகழ கமலத் துணைககணகண் டிவன்வர சவனல னுகவண் சுதன்மை
பளந்திகழ் நரலை யளககரி னடைந்த தார்தவ மென்னவாய் வாரோ.

(ந)

அகவல.

ஆயவது புனித வாகமக் கலையே
யீவது போனக நிரணியங் கலையே
யின்புறப் புரப்ப தெழில்வளத் தேவையே
யன்புறப் பணிவ தற்களத் தேவையே
யணிவ துருத்திர னககப் பணியே
தணிவறப் புரிவது தனித்திருப் பணியே
மனமுறச் செபிப்பது மந்திர மைந்தே
தினமுற வலிப்பது தெலும்புல மைந்தே
பூசுவ தமல புண்ணிய சாந்தமே
யேசற வணிவ தினியமெய்ச சாந்தமே
சூங்கரு முகிலெனத் துலங்கும்
பாறகர சேது பதிமா தவனே.

வேணபு.

மாதவமுன் செயதமட்டே வாய்க்கு நுகாசென
வேதமிலார் சொற்றதுமெய் யெனதுணர்ந்தே—தரன்
ஞானடி பூசிக்ரு நமசிவருட பாபகரன்
காதலுறக் கண்ணிறை கண்டு.

உ ததுவை

கண்ணு யிரத்தின னுடடுப் புலவா கணிந்த ஈவைய
தண்ணு ரமுதமுண் பிங்கவி பாடுந் தனையுமல
மண்ணுளும் பாறகர சாமிதன் னுடடின்ன வானுமல
ரொண்ணு ரமுத கவிபாடக கண்டன ரோவருடே

பிருத்தம

ஏவரும் பரவு மாயதககண் ணிறைபு மிலங்கிலே வேலாரை வல
நாவரு மதுர கவிஞர்க்கே வலராய நயந்தவ ருபாத்திலை நலா
வோவரு குறைக ஞ்ளவெலா மொழித்த வுணமையை புணர் துறையென
மாவரு கனக நகரப்பாற் கரமா மன்னநின் மனநிலைவந் தனடே.

அகவல்.

வந்தினி தாடுநர் மாசுக ஞ்ளவெலாரு
சிந்துமெண் மூன்று தீர்த்தங் குலவிக்
காசி யானந்த கானங் கடுத்து
விசியார் கலிக்கிளர் மேத்தியச சேதுவு

மாணியங் கொருவனை மாற்ற நடட
 வேணிமீ தலவரி யிராவணை காதிய
 வன்புல பவப்பழி மாறவிட நாட்டிய
 வன்புல குயிதிக ஸிராமேச சாமுரு
 ஸீஸநீ டியமெயத் தெயவத் தொண்டர்வாழ
 கொலந் இத்தர கோச மங்கையுந்
 தவநிலை மணிவா சகவடி கடஞ்ச
 சுவநிலை காட்டிய திருப்பெருந் துறையு
 மாகம மருடபா வாய்ந்தாள நெகிழ்வுறு மம
 மாகமெய்த் தொண்டர்கள் பயிற்றி மடமும
 வமங்கா கருப்பினு மகிழ்ந்தெளி துறவு
 மவங்கா தரும்பல ளன்னசத் திரமும
 வேதியர் முதலா மேனிய பலதிறசு
 மாகிக் டவாவகை தங்கிய மனைகளும்
 போதலவ தவாதுளம் பொருளதுபு சிஞர்பலா
 மேதகக உறவிமெ நித்தியா சாலையும்
 வநுநித வுலுமயினி மாட்டி வென்று
 மருந்துக லுந்நயம வயித்திய சாலையும்
 வானையுங் களனலு மாவும் பனசமுந்
 தாழையங் கூதியுந் தழைத்ததனை டட்டி
 வரியளி பாணசெய மல்குதண் டேனும்
 பரிசி முதலும் பனிமலாப பொழிது
 மேலெழு மாதபம் விட்டிட வழ்தொ ளுரு
 சாலவின னிழற்றருந் தகைநிரைத் தருவு
 மேதிக ளுழைக்கலின் மிடனிமீர் வானைகண்
 நித்தெழுந் துலாவரும வியனிலைக் குளமுந்
 த்லைவிளா வையையந் திருநதிப் பெருக்கி
 ளானாவிளர் வினைவரு நெடுநீர்க் கழனிபு
 வினன்ன பிறவு பியைநததென முட்டினின்
 மனனுபு குணபால் வாரியுங் குடபாற
 பழமைசான் மதுளாயம் பதியிலோர் பாகமுங்
 கிழமைசால வடபாற கிளாந்தசோ னுடுந்
 தெனாதினில் வளந்திகழ் திருநெல வேலியுந்
 தனாதுபே லெல்லையாய்த் தயங்கிட நின்று
 சயந்திகழ் தண்டமிழ்த் தலைநா டாகி
 நயந்திக ஸிராம நாத புரத்தி
 னிரணிய கர்ப்ப யாசி சவிகுல

முத்து விசய ரகுநாத பாற்கா
சாமி சேதுப்பதிமகா ராசா
வினிதர செய்திவீற் றிருப்ப
நனிமகிழ் வெய்தினர் நரருமும் பருமே

வெண்பா.

உம்பரிடைப் பாற்கரன்ற னேவாத வெஞ்சுடரோ
னிம்பரிடைப் பாற்கரன்றண் ணென்சுடரோன்—பம்பும
புறவிருளைப் போக்குமவன் பொங்கவகத் தூக்கா
நிறவிருளைப் போக்குமிவ னின்னு.

கவித்துறை.

நின்றஞ்ச மென்ன வடைபவாக் கன்ன நெடி துறமோ
சென்றஞ் சனித்த வழியவர்க் காணி செழுந்தழிபு கா,
மன்றஞ் சகத்துகருக் கற்பக மன்ன மருடமன்ன
குன்றஞ் சமானம்மென்றபருப பாற்கரக் கொற்றவனோ

நெருத்தம்.

கொற்றவ னாய முத்துரா மலிவாக் குபொன்ன னுற்றுவிட குறையி
ன்றவ முழுதுந் திரணபொற் றரஞ் நன்னிய சென்னநா டுதா
கற்றவர் பலருங் கழறிடு முண்மை கருத்தினைக் கருவினி லென்று
சொற்றவ றுத பெருவித றனைக் துறையிடைந் துணிபதுகண்டன

அசுவல.

கண்ணிமிர் பரிமளக் கமலக கண்ணிஞ்
லுண்ணிமிர் கருணையி லுலக மோம்பலா
பேணுறு பீர்நிறப் பிதாம் பரததான்
மாணுற மன்னிய மலர்மா வுரனா
பொங்குமின் னமுதம் புலவருக குதவலா
சங்குசக் கரம்வா டடக்கையி லேந்தலா
லோங்கிய மழைமுகி லுறழ்தரு நிறத்தா
பாங்கியல் சேது பதியெனும் பாணமையான்
மலைவளர் தாதவி மாதிடத் தானே
நிலைவள ரருச்சனை நிரப்புகெந் நெய்யால்
வனத்தள வத்திரு மாலை புனைதலான்
மனத்தளி யிற்றிகழ் வானகவிக்க கருளலாற்

பூற்கர சாமிப் பார்த்திபன்
பாற்கட ல்மளிப் பகவனுப் பானே.

(102)

வெண்பா.

ஒப்பிலாச் சைவமெங்கே யுண்மை யறங்களுங்கே,
கைபிலாத் துய்யதமிழ்க் கல்வினொங்கே—தபிலா||
பாவலொங் கேசிமான் பாற்கரவே டேவைநகர்க்
காவலனா மேவியிடாக் கால்.

(103)

கனித்துறை.

காலவாய்ந்த வையைப் புதுநீர் பெருகக் களமர்மகிழ்
சேல்வாய்ந்த பண்ணையந் தேவையிற பாற்கரச செல்வறுசசெங்
கோலவாய்ந்த நாண்முதற் கொண்டுநின் றாடிய கூத்தொன்றுதான்
மேல்வாய்ந்த நல்லறத் தேவுக்கு வாய்ந்த விநோதவின்பே.

(104)

விருத்தம்.

இன்புடை யரச வொவரையும் வியங்கொ ளிராகவன் முதலினே ரிருந்த
மன்புனை நகாககு வகுத்தரி லொல்லாம் வருணனை வகையின்முன் வைத்தாம்
பொன்புனை மருமப் பாற்கர சாமி பொலநகர் கண்டபோ தன்னு
தென்புனை சுவிஞ ருரைத்தன வெலாடெயத் திறத்தின வெனத்தெளிந் தாமே

அசுவல.

தெளிதரு மன்பினர் சிந்தையிற் சேகரு
மளிதரு கமல வடிச்சிவ பெருமா
னருயிர் மலமகன் றருங்கதி யடைவான்
சீரணி பவளத் திருவாய் மலர்ந்த
வரிறபு சத்திய வாகமக் கடலிற
பரிவுற மூழ்கிடும் படுதர சிகாமணி
மெய்யடி யார்புகழ் விழைவுட னாய்ந்து
செய்யமே னிலைகிளர் சிரத்தைப் பத்தியா
னரியஞ் செந்தமி ழாங்கிள தூல்பல
கூரிய மதியினிற் குறைவறக் கற்றோன்
றளவாய மகிபதி தவத்துதித் தவனிமுற்
றளவா விண்ணமு மளந்த புகழ்நிறீஇ
யொருதுறைக் கோவைக கும்பர்கோன் காவைப்
பொருதுணைக் கரத்தாற் பொன்மழை பெய்த
கோது பதியாக் குலரகு நாத
சேது பதியாஞ் சீமான் மருமான்

நிவ்விய வாலையந் திகழு மடாலையனா
 செவ்விதி னோம்படுந் திருத்தகு கருத்தான்
 நிகழ்துனா ராசாச் சிறப்புப் பெயர்பலர்
 புகழ்தரச செங்கோல் போற்ப வேந்தி
 மூதறி வெய்திய முத்துரா'மலிங்க
 சேது பதியுஞ் செழுமனைக் கிழத்தியா
 யாவவெய்த் தனமெனு மநாதருக் கென்று
 மாவலி னுணவுடை யாதிய வருளிச
 செந்தமிழ்க் கலைபல திரிபறக் கற்றுச
 சந்தத மாகமத் தடங்கடன் மூழ்கி
 யவமுழு தொருவிய வருந்தவர் பரவத
 தவமுழு துளுற்றிய தவமா யோங்கி
 வாரொலி கருங்குரண் மடமின் னாககு
 வேரியம் புயத்தினன் விதித்தகட டனையாக
 கூர்ந்திடு வேல்விழிக் கோதையா கழுத்திற
 சேர்ந்துமங் கலமாந் திருமுகத் திருவாய்
 வம்பலர் மலர்ப்பொழில் வளாபுலி யூபபொன்
 னம்பல வொளியோ டயிகுய முற்ற
 மணிவா சகப்பெரு மான்றிரு வடிவி
 லணிவான் மலாகடு யருச்சனை நிரப்பித்
 திருந்துகர்ப பூர தீபங் காட்டி
 யருந்திரு வாசக வருளமு தோடளா
 யொருதிருக கோவையா ரோங்குதே வாரமாய
 வருசுவைத் தெய்வ மதுவினை மாந்திச
 சைவமே சமயந் தகுமபர சிவனே
 தெய்வமென் றெவாககுந் திடமதி கொளுத்திப்
 புறபுத மிளமைநீர்ப் பொறியது வாழ்க்கை
 பொறபுது செலவநீர்ப் பொருதினா யெனத்தெரீஇ
 வளந்திக முலக மாதா வாகி
 யுளந்திகழ் தெளியோ டிறைந்தமுத தம்மையு
 மயன்றலை கொய்தவ னடிதொழீஇ யுளுற்றிய
 வியன்றவ மெலாமொரு மெய்யெடுத தனையான
 றன்னிகர் பாற்கர சாமி
 மன்னுயிர்க் குயிராய வாழவுற றனனே.

வெண்பா.

உற்றார் பிதிர ருறுவர்பசு வொண்டொடியாரா
 கற்றா சிசுக்கள் கடவுணிதி—யற்றாபைப்
 பற்றாரக் காககுநெறிப் பாலொழியாப் பாற்கரனை
 மற்ற ருலகினிகா வார்.

கவித்துறை.

வாராவந்த பைங்கழற் றென்னன்முன் னானவர் மாண்டனரந்
நேர்வந்த செல்வரு மன்னாபன் னாளிந் நெடுந்தமிழை
யாவந் தகக்கற் றலுத்தேமென் பார்துறை யற்றவன்றோ
கார்வந்த சைத்தலப பாற்கரன் வந்தனன் காண்மின்களோ.

(102)

விருத்தம்.

காண்டகு தனது திருப்புகழ் பாடுங் கவிஞருக் குதலவிக் கலிதான்
மாண்டகு செவ்வித தன்றெனநீல மயிலிவர் சிவனருண் மதலை
தூண்டகு துணைத்தோட பாற்கர சாயித் துணாமகன் வாயிலாய் மறைவுற்
றேண்டகு நிதியந் தாத்திரு வுள்ள மியைந்தன னென்னவெண் ணினமே(யக்)

அகவல.

எண்ணிய வெலாமரு னிறையவ னடியுறாம
புண்ணிய சிந்தனை புயக்க லாற்றா
தன்புரு வாக யானைவே பறித்த
துன்பிலா வாத்தருந் துலங்கிடுஞ் சங்கந்
சேதுவிற் றுவையி நிரத்தந் திரோத்துள
வாதுகன கர்டிய வயவர்வாழ் சங்கஞ்
சுததசித் தாந்ததூற் றுணிபொருங் குணாந்து
சித்த மமைந்தவா திகழந்திடுஞ் சங்கந்
நிரத்தயாத் திராககுச் செம்பொருள் பெலுவா
னூர்த்கியி னணைந்திடு மன்பர்வாழ் சங்க
முதகு சொற்றொடை முதமுறத் தொடுககு
மேதகு பெரும்புகழ் விபுதர்வாழ் சங்க
மககத மலர்சொரிந் தாமிசொற் றென்றந்
தக்கவந் தணர்பலர் சார்ந்திடுஞ் சங்கம்
வாய்ந்திடு மமைவுடை மந்தன நெய்க்கே
காந்த ராமமாயக் காண்டகு சங்க
நாகமோ டமரர்கோ னரவடி வெய்தி
யோகையி னணிபார்த் துலாவுஞ் சங்கஞ்
சென்றுகாண் பவரிது தினம்புதி தாகவி
னின்னதா மைமந்ததா மெனுமெழிற் சங்க
மணியினோ பொன்னினோ வாய்ந்ததென் றெனைவருந்
துணிவதற் கரிய சுடர்கிளர் சங்க
மலர்மண மளாய்ச்சிறு வந்துசா னரத்தா
லுலவுபு சுகந்தர வோங்கிய சங்கம்
பரமத மறுப்புமெய்ப் பாங்குறுஞ் சைவத்
திரமத நிறுப்புந் தேங்கிய சங்க

மாரெதிர் தகையினு மருஞ்சுவைக் கவிக்கு
 மாரியி னிதிமழை வழங்குஞ் சங்கம்
 வித்தையி னசைகெழீஇ மிழகோட் பட்டுள
 மெய்த்தவர்க் கிருநிதி யீந்தருள் சங்க
 குற்றமுள் ளனவொரீஇக் குடிநிதம் புரக்குங்
 கொற்றவ ரமாத்தியர் குலாவிடுஞ் சங்கம்
 வெற்றவெங் கதத்த வேத்திரக் கரத்தருங்
 கற்றகா விதியருங் கலந்திடுஞ் சங்கஞ்
 சனம்பல விறையாயத தருவன பிறவொடு
 தனம்பல வணிபல தழைத்திடுஞ் சங்க
 நூற்க ணெலாம்படா நுணமதிப
 பாற்கர சேது பதிவாழ சங்கமே.

வெண்பா.

சங்கந் தொலைந்தமினுந் தாதாக்கள் பல்லோரா
 லங்கங்கு நின்றதமிழ் வ்வாறு—பொங்க
 மனமுலந்த பாறசரனோ மனைவரை யின்ன
 மனமுலந்த தேவருவா ன்.

சுல்தனா

ஆமாரி யென்னக கிருபணாப பாடி யாகமபுழுங்கி
 நாமா ரிருணக கடன்முழி யெய்ததிடு ஞான்றெதிராது
 காமாரி யன்புடைப பாற்கர சாமியைக காணவின்னே
 போமாரி னுஞ்சிறப் ரீரொன்ற காணமெயப புண்ணியனே.

விருத்தம்.

புண்ணிய முழுதும் புரிந்தபுண் ணியமாயப் பொங்கிருந் தவஞ்செயத
 யெண்ணியல் சைவம புரிந்தமெயத் தவமா யிலங்குமில் வெழில்வடி
 விண்ணியல் கரத்து முத்துரா மல்குக விததகன் மேறசெயத தவத்தி
 னண்ணிய துங்கப பாற்கர சாமி நரேசனாய புடவிரா டியதே.

அகவல.

நாடெழி லிராம நாத புரத்தா
 னேடுறு மலர்த்திரு விசைந்தபொற் புரத்தான்
 காண்டகு சிகரக் கந்தமா தனத்தான்
 மாண்டவ முதிர்வினில் வாய்ந்தமா தனத்தான்
 கனகங் கவிக்கருள் கைக்கந் தரத்தா
 னனகனக் கத்தொடை யறக்கந் தரத்தான்
 வதனமாந் தண்ணளி வழியம் புயத்தான்
 முதமளிக் கருணா முல்லையம் புயத்தான்

காரிகை யார்விழிக் காவிக் குடையான்
காரிகை யார்தருங் காவிக் குடையா
னகுலனு மதித்திட நடாயவரும் பரியான்
பகர்வரு வெம்பழி பாவம் பரியா
ளவமணிப பொன்முடி நகுமத் தகத்தான்
சிவமணி நீற்றாத் திருமத் தகத்தான்
நட்சிகா பெருமிடற நந்தா வளத்தான்
நடநீரை வயல்கெழுநந் தந்தா வளத்தா
னென்னலா சிரமுடி யுழுமபதத் துணையான்
வண்ணமன் பாகஞ்சு சுகவிதத் துணையான்
மரனிலை விழிகவா மாநந் தரத்தான்
பெரியா ரணைவரும பேநந் தரத்தான்
நருமமொய் பாரகர சாரி
பொருவன் மன்றமே புணனிய மன்றமே.

(உ௪)

வெண்பா.

மன்னிய போப பாரகரமான் மாராச னுளவன்றே
முன்னிலைபு னைவ முறையையவத்தான்—மன்னிகர
நாட்டி னு னல்லவரை நாட்டிலே வெங்கொல்லா
காட்டினு னென்னலா புகுசாடு.

(உ௫)

சுதித்துறை.

காடேறி மே ராந்நி யேறே மீலம்ந் கடற்கலத்திற
றாடேறு மன்பருட சேககு மறுபுகன் மன்னருளாற்
றேடேறு தாழமுடிப பாரகர சாமித் துரையைக்கண்டு
காடேறி யாயிடை விடேறி வாழுவ நந்நகத்தே.

(உ௬)

விருத்தம்

சுகந்தரு மொழியு மணிவடந்து துலங்கிய தோற்றமும் பொறைபு [க்கு
முசுகந்தரு மிருந்தண் ணியுமெயப பொடிப்பு முகிழநிலா நகையுமென் னே—
மகந்தரு கலிவு மருமபெருங் கொடையு மாருயிர மாட்டெழு மருளுளு
சுகந்தரு புகழமைப பாரகர மன்னற சார்ந்ததுந் தவத்தினிற் றவமே. (உ௭)

அகவல்.

தவாதுருள் பரிசனஞ் சாரதலி னிரவுந்
திவாவு மொளியறத் திருவநீள வீதியும்
விதிக டொறுந்தொறு மேவின ரொளிதுண
வாதரத் துதவிடு மன்னசத் திரமுங்
கண்ணீர் காலபொரக் கதிநா லாயந்துணர்
வெண்ணீற் றடியவர் விழைந்தமர் மட்டும்ந்

தாவது மேத்திய சைவநிலை நின்றவா
 மேவிடுஞ் சங்கர விலாசமா எிகையும்
 பூவடி கன்றிடப் புயங்கொளும் புனிதநீர்க்
 காவடி மாககன்வாழ கவினியல சாலையு
 மெங்குள பொருள்களு மீங்குள வீங்குள
 வங்கில வெணுநதரத் தலகிலா வணமு
 மொருதினத தழுதென வுறுமவீருந தினாககு
 வருதின மெலாமுணு வழங்கிடு மனைகளு
 மரபுளிச சிறாபலா மதிககணக காயாபால
 விரவுபு கறறிடு வித்தியா சாலையும
 விழைவுறக கவிபுகல விடதருக சென்று
 மழையென நிதியருள வளளியோரா மனைகளுங்
 கீழநதரை போகாக கெழுதரு நிலையல்
 வாழநதிடு பலபடை மனனவா மனைசனும்
 மிருசெவி சுடவர சியலுடி த திசைக்குப
 பொருவக லமாததியப புலமையோரா மனைகளுங்
 கண்ணஞ் சாது கடாவுரு வததொட்
 னெண்ண முசாதவொற நியனமனை த டொகை
 மாயநதெளிா கலவி யறிவுரு வெணுந திரம
 ராயந்துபண புரைகக அல்லலா மனைச
 மெண்ணுந லருங்கழு தென்ன முறங் அறுங்
 கண்ணுறங் காநகா காவலா மனைகளுந்
 மழைவிரி திறத்துவா வடிங்கிட மததிற
 குழைவிரி வதிலவிரிங் கொடிததோச சால
 மைநதலால வேறுபுங் கருங்கதி காட்டிந்
 வெநதிறன் முந்திய கருது பருதிபுங்
 கடாமொரோழ திறத்தவாயக சழையை
 தடாமணி விலங்கனோ தந்தியின் பருதியுங்
 கணக்கில குலவிடக கமஞ்சுள பூங்குனினா
 மணக்குறுங் கொடிக்களா வானிலை சுகரியு
 தளளியொன னலரை சால்பெருங் கிடங்கா
 புள்ளையு மெறிநதிடும பொறிததொடி யிஞ்சு யு
 சித்திர மாடப் பத்தியுங் குலவி
 யித்தரை மான்முக மெனுநதிரு நகரி
 லரிநபச சிறபநா லனைத்துமுந ருயத்து
 விரிவுறும பயிலவுடை வினைநுண மாககளாற
 கரவியப புலவா கருத்தவை வெண்க
 மீவிய னும்பாகள விழிவிருந தயில
 வழகுருக் கொண்டென வமைநதமா எிகையில
 விழுமிய வோவிய விதமபல நாட்டிப

புக்கவர் கண்ணினை புயக்க லாற்றாத
 மிக்கநா னுவித விசித்திர விளக்குந்
 திகந்த மளவுபு சேணினு மளாவுஞ்
 சுகந்த நிலாவிய துணர்த்தொடை நினாயும்
 பகற்சுட ராகப் பரிதிகள் பேரொளி
 தகத்தரு முகுர சாலமு நிரப்பி
 ராயலுதி ரம்புரை முழுவிலைப் படடிற்
 செயலுறு விநானந் திகழமே னிறுவி
 யெழுமணி கதித்த முழுமணி பதித்த
 துங்கந் தோயந்த தங்கம் வேயந்த
 மங்கல ராம லிங்க விலாச
 மென்ற தாய மன்ற மேய
 ராம றயா செம்பொ னேற்றனை யும்ப
 நன்னத முதலா வோரெழு திறமா
 நன்னரி னெடுத்து நாலெட டாக
 விலககனா வாது மேதையோர் வகுத்த
 விலககனா மனையொருங் கிய லுரு வொன்றுற்றிக
 தருமமா தேவருள ராந்தமெய் முதலா
 வருமித்த துணையெலா மருங்கினி னிலவா
 சயமிசு பாற்கர சாமிப
 பெயரினி லமைந்து புகங்கிளி றிருந்ததே.

(உஅ)

வெண்பா.

இருநமிழும் வெண்ணீறு மேறியுல கெங்கும்
 பொருநவரம் செண்டிப புவிமான்—நிருந்தப்
 புரிந்தவத துக்கோ புகழ்ப்பாற் கரனைத்
 தெரிந்துதவி னுன ஓ சுவன்.

(உக)

கவித்துறை.

சுவப்பாகக கண்ணுட புழுங்கி வதனந் திருகிரிதி
 நிவப்பான் மதர்த்திடும் வச சையர் பாலின்னு நேருவமோ
 தவப்பாலில் வந்து குணம்வாய்ந்த பாற்கர சாமிதனை
 அவப்பாக வெய்திக கவிபாடி யின்பி னுறைகுதுமே.

(உஃ)

விருத்தம்.

உறைத்தமெயப் பத்தி யுளத்தினு றமுதா
 யுயிரககுயி ராய்சுகோ ததியாய்க்
 கறைத்தனிக் களற்குந் தெருட்குரு வாய
 கண்ணிரா னுடைக்கரும் புக்கும்

பொறைத்தவர் குழுவும் புகழும்பாற் கரப்போ
புனைந்தொளிர் புருடமா மணிக்குந்
துறைத்தமிழ்க் கவிதை தொடுப்பது போலத்
தொடுப்பமோ பிறசுரர் நரர்க்கே.

ஆகவல்.

நரலையி லழன்றெழுந் நஞ்சமு தருந்திச
சுரருயிர் புரந்தருள சுந்தரப் பெருமான்
றென்னரி லொருமகன றிருமுடிசு கமைவவாய
மன்னரு ளாடலின் வழங்கின வவைதா
மவ்வழி யழிந்ததி னுண்டையி னினறு
மவ்வழி யடைந்தவா மெனப்பட டெவ்வொவா
புந்தியுங் கணனும புயக்கலாற் றுதொளிர்
சுந்தர மணிநிரை தொகுமுடிசு சிரக்தான
றிரிபுண் டரமாந் திருவெண ளீ மறெடு
பொருவக றிலகமும பொலிந்த நுகலா
னிர்திரை கொஞ்சிட வெழிலெ லாங் குலவிச
சந்தந தண்ணளி ததுமபு புகத்தான
புரவுறு முயிரப்பயிர் பொலியா சருணையம்
பரவைமடை திறந்த பதும விழியான
சீரார் மேத்தியத் தெய்வவான றமிழ் மறை
பாரா யணமரூப பவளமணி வாயான
காசினி மயக்கிய கலியிருள விடிய
வாசறு மிளநிலா வருமபுவெண ணையா
னூடொடா ருயிரை யொருங்குற வருக்குந்
தேனை மாரிக்குறழ் தேமென மொழியா
னினப்பிற மணியா மெத்திறத் துக்குந்
தனக்குந் தானே தமரிடு கருவியாய்த்
திணிதரு மிருளகால சீத்திரா சதமாங்
குணனிடைய் படிக குலமறை சாதியாய்
வணிகஞ் சியசிவன வழங்கிய தாயத்திக
முணிவயி ரககுழை யவிரசெவித் துணையா
னவிரவிலைப் பொற்றொடை யாரச சததொடு
கவினுயர் கண்டுகைக கலனறிகழ் களத்தான
முல்லைமா மாலையு முழுமணி வலயமுஞ்
சொல்லிய லுஞ்சுவைத் தொடையு மமற்றினா
வாரிதி யுடுத்த வையகப் பொறையும்
போரியல் வந்தையும பொலிந்ததிண் புயத்தான
தினமணைந் திடவலி செறித்தபுண யாததெனக்
கணமணிக் கடகங் கலந்தமுன் கையான்
சங்கொடு சக்கரந் தயங்கக் கமஞ்சுன்
மங்குலுந் குக்கொடை மடம்பயிற் றித்தூண்

நின்வம போருக மிசைநதுதத் தபபெரும
 புனலினி லீரம புலராச செங்கையான
 மாலரி மகனிடை மனைக்குயத ததினுங்
 கோலமிக குலுமங் குளியமார விரலான்
 மினனெத திடுமுப வீதமும விலையுயா
 பொன்னுத தரியமும பூமலாத திருவு
 மருமணி யிமைத்திடு மார வடுக்கலு
 மருவிய சடிப்படி மக்கல வுரத்தான
 கொன்னிமி ரிழிகுரல குரையாக கழலசுருந்
 துன்னலா முடிசுருந் துனைநத்பொந பத்ததான
 நகைபெறும பாறகர சாமிசொன மனமெய்
 பகிவரு யோக பதியாடப படியெலாம
 பரவுறுஞ் சேது பதியாயத
 தரும பகிடாயத தங்கினன ருளே.

(௩௨)

வெண்பா

கானந கருமந தவஞ்சிறப்பப பூசைபுரிப
 பாநநத வநததுங்கப பாறகரமா—லானாதக
 சூததனரு ளாக கத்துக கொண்டசுகம போறபரகதும்
 வாயத்தசுகம முறறடைகு வான

(௩௩)

கவித்துடை.

வானோக்கு ல்ல மயலாமப னோகுகும வளாமதியந்
 தேனோகுகும வணடினஞ் செஞ்சுடா நோகுகுஞ் செழுங்கமல
 மீனோகஞ் வெள்ள மானோகஞ் தாயமுத மேயகவிப
 பானோகுகும பாறகர சேது பதிசெங்கைப பங்கயமே.

(௩௪)

விருத்தம்.

பங்கமில் குணத்துப பாறகர சாமிப பாரத்திபன் படைத்திடு நிதிதா
 னிங்ககன் பரவை யுலகெலாங் கவர விடம்மின றுணையுமொல் காது
 மங்குலகண முகப்ப வறிதுமொல காத வாரியின மன்னிய மாணபு
 சங்கர னிராம நாதனுள் ளததுத தகுமரு ளெனைசசாற றுதுமே.

(௩௫)

அகவல.

சாறறரு நான்மறை தடவிய தவள
 வேறறுயா கொடியுடை யிராம நாதனே
 தெய்வமால விணைகமுடஞ் சேதுவில் வாயநத
 திவவிய தீரத்தமே தீரத்த மேனிலை
 யுணமையி னுணர்ந்துசி ருயாநதபாற கரனும்
 வணமைசா னமபியே மன்ன னவனா

மேவையே புவியினிற் சிறந்த
தாவியின் வாழ்நரே யருந்தவ மாந்தரே.

(ந. 31)

வெண்பா.

மாந்த ரொணங்குழுவான் மறநெவரும் பாறகரனும்
வேந்தனையொப் பாவிரோ டெய்க்கிரக—மாந்தொசையிற்
சேர்ந்தவெலாம பாயிருளகால சீகருமின்ற கொப்பவென
வோர்ந்தவாக னோதிடுவ ரோ.

(ந. 32)

கலித்துறை.

ஓவா வருடடகைச் சீராம நாதனென் றோங்கியமெய்த
தேவாதி தேவ னடி பபதகி சைவ சுகாமணியிற்
பூவாழ வந்தருள பாறகர சாயிப் புயலியலா
பாவாண ராமபயி ரைப்பொன மழைபெயது பாஸிககுமே.

(ந. 33)

பரிருத்தம்.

பாலிய தசையிற் பலகலை பயின்று பதிபக பாச நூற பகுப்பின்
வாலிய வுணர்ச்சி வாய்ந்துணமை நாயன் மாரசனி லமைந்துமா திடத்தான்
காலியல் பததி கனிரதுகா சினியாள் காவல னுயபாற கரனை
மாலிய லாத சேரமா னென்னின மறுப்பறோ மாண்புடை யவரோ.

(ந. 34)

ஆசுவல.

மாண்டகு சைவ மன்னுபு வாழ
வேண்டகு மடியா ரினிது வாழ்த
தானமுந் தருமமுந் தவமும வாழ
வீனமின் மறைகளும் யாகமும் வாழ
வானினம் வாழ வந்தணா வாழ
மானிலம் வாழ வான்முகில வாழ
மணிமுடி புனைந்து மகநதிர னுந
யணிகிளா சேது வமலரா மேச
னுட்டகு கருணையா லோங்குதிர க காயுளு
மிட்டசித் தியுமேய்ந் தேற்றம் படைத்தோன்
மிடைந்துசெல் விருந்தினை விழையுட னோம்பியில்
லடைந்திடு விருந்துபார்த் தடையாக கடிவினன்
றனதுசத் திரங்களிற் சந்ததரு சாருவோ
மனமுற வுணவனம் வழங்கிடு மரியோன
மிடியினை யென்று மிறிஞியாயக கண்டுள
மடிவுறு தோங்கிய வான்பெருந கிளையின
னெத்திறத் துயிர்க்கு மிதஞ்செய குவதே
சித்தமா சற்றவர் செயலெனத் தெளிந்தோன்

சத்திய மேத்திய சமயமே சைவமென்
 நெத்திற் தவர்க்கு மியல்புளித் தெரிப்போன்
 செறிந்தவர் பிழைசில செய்யினும் பொறுத்தவ
 ரறிந்தினி துய்ந்திட வருண்மதி கொளுத்துவோன்
 சேது பங்கடஞ் சீரையு நிநீஇயதின்
 மெதக நானு விதப்புசுழ் விரித்தோ
 னயிரத்திரட்டியோ டாமொரு தூரூய்ப்
 பாய கிராமப் பரப்பெலாம் புரப்போன்
 பொருளெலா நாடொறும் புகநல் வழியிற்
 நெருளினுன் மனத்திடஞ் சிறிதுந் திறம்பான்
 கூகவாழ வுறுநிலை துணிந்தக மமைந்து
 சகவாழ வுற்ற சனகர் பெருமான்
 சமையா சாரியா சரித்திர வழுதுண்
 டமையா தெழுங்கணீ ராற்றினிற் றிளைப்போ
 னுயனார் பூசைநா ணல்லடி யவர்க்குஉய்
 நேயமோ டெனவுடை நிதிவகை கொடுப்போன்
 சுவபிரான் றெண்டர் திருத்தகு வாழ்வே
 பவமிலா வாழ்வெனப் பாங்குறப் படிப்போன்
 லுமிகு மெயமனசு சுந்தரப் பாற்கா
 சாமிமா ராச தயாநிதி வன் னன்
 மீவரு பெருமபுகழ் விளம்பும்
 பாவலர் மனையிடைப பயிலுநற றிருவே.

(சுய)

முற்றிற்

